

Zaak C-342/20**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

23 juli 2020

Verwijzende rechter:

Helsingin hallinto-oikeus (Finland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

9 juli 2020

Verzoekende partij:

„A” SCPI

HELSINGIN

TUSSENVONNIS

HALLINTO-OIKEUS

9 juli 2020

[OMISSIS]

Betreft

Verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)

Verzoekende partij

„A” SCPI, vertegenwoordigd door Mikko Larvala, advocaat

Betrokken partijen

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö
„A” SCPI

Bestreden beslissing

Prelabelle beslissing nr. P0069824222 van de Verohallinto van 13 juni 2019 inzake de inkomstenbelasting

Voorwerp van de zaak

1. Krachtens de verotusmenettelystä annettu laki (Finse wet fiscaal procesrecht) kan de Verohallinto (belastingdienst) op verzoek van een belastingplichtige bindende prealabele beslissingen inzake de belastingheffing geven. In het verzoek om een prealabele beslissing moet de aanvrager de voor de beslissing van de zaak noodzakelijke gegevens verstrekken.
2. Op verzoek van de aanvrager wordt een definitief geworden prealabele beslissing door de Verohallinto toegepast bij de belastingheffing. Tegen de prealabele beslissing van de Verohallinto kan beroep worden ingesteld bij de hallinto-oikeus (bestuursrechter, Finland). Tegen de beslissing van de hallinto-oikeus kan slechts hoger beroep worden ingesteld, indien de Korkein hallinto-oikeus (hoogste bestuursrechter, Finland) daartoe toestemming verleent.
3. In de onderhavige procedure heeft „A” SCPI (hierna ook: „verzoekster”) de Verohallinto verzocht om een prealabele beslissing met betrekking tot de belastingjaren 2019 en 2020, zoals hieronder wordt beschreven. Wat het belastingjaar 2020 betreft heeft verzoekster tegen de prealabele beslissing beroep ingesteld bij de hallinto-oikeus.
4. In deze zaak gaat het om de uitlegging van de artikelen 49, 63 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Verzoek om een prealabele beslissing aan de Verohallinto en zijn beslissing

Verzoek aan de Verohallinto om een prealabele beslissing

5. Verzoekster is een beleggingsfonds naar Frans recht dat de vorm heeft van een vennootschap met veranderlijk kapitaal (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable) en investeert in vastgoed in Frankrijk en de eurozone. De beleggingsobjecten worden verhuurd aan ondernemingen. Eind 2017 [Or. 2] had het beleggingsfonds een waarde van ongeveer 32 miljoen euro. De maatschappij had beleggingen in vier onroerende goederen in vier verschillende eurolanden. Eind 2017 had de maatschappij 926 aandeelhouders.
6. Verzoekster is een rechtspersoon naar Frans recht, maar wordt vertegenwoordigd door de vennootschap „A” SAS („A” Asset Management, Société par actions simplifiée), die overeenkomstig de wet en haar statuten namens verzoekster alle beslissingen neemt en tevens het fonds beheert. Verzoekster kan zelf geen rechtshandelingen verrichten. Verzoekster is onderworpen aan het toezicht van de Autorité des marchés financiers (Franse financiële toezichthouder; AMF) en is een alternatieve beleggingsinstelling in de zin van richtlijn 2011/61/EU.

7. Beleggers kunnen beleggen door middel van inschrijving op de aandelen van verzoekster. Het staat beleggers vrij de aandelen onderling te verhandelen. De aandelen kunnen door de vennootschap worden teruggekocht, maar in beginsel uitsluitend het deel dat overeenkomt met nieuwe inschrijvingen. In andere gevallen is de prijs van de terugkoop duidelijk lager.
8. De beleggers ontvangen jaarlijks de winstopbrengst uit de aandelen, die overeenkomt met de door verzoekster verworven nettohuuropbrengsten en andere financiële opbrengsten. De vergadering van aandeelhouders beslist over de uitkering van de winstopbrengst. De vennootschap is aansprakelijk tegenover derden, maar de beleggers hebben een secundaire aansprakelijkheid voor de verplichtingen van de vennootschap.
9. Verzoekster is in Frankrijk niet belastingplichtig voor de inkomstenbelasting en is een fiscaal transparante entiteit. De beleggers zijn belastingplichtig voor de winstopbrengsten van de aandelen en de winst uit de verkoop of terugkoop van aandelen.
10. Verzoekster was voornemens in juli 2019 een koopovereenkomst te ondertekenen betreffende de aankoop van aandelen in twee Finse onderlinge onroerendgoedvennootschappen. Deze vennootschappen bezitten vastgoed dat bestemd is voor detailhandel. Als de aankoop daadwerkelijk plaatsvindt, dan gaat verzoekster zich in Finland bezighouden met de verhuur van vastgoed wat betreft de ruimten die zij bezit op basis van haar deelneming in de vastgoedvennootschap. Daarnaast overweegt verzoekster om andere vastgoedinvesteringen in Finland te doen door aandelenpakketten in andere onderlinge onroerendgoedvennootschappen te verwerven of direct te beleggen in vastgoed. Alle investeringen van verzoekster zijn gericht op een langetermijnbetrokkenheid, omdat zij het vastgoed minstens vijf jaar in bezit dient te houden. Daarna kan verzoekster het Finse vastgoed en de aandelen in de onroerendgoedvennootschappen verkopen om winst te genereren.
11. Verzoekster en de voor haar beslissingen verantwoordelijke „A” SAS hebben een hoofdkantoor in Parijs en vestigingen in andere delen van Midden-Europa. Geen van beide vennootschappen heeft in Finland kantoren of enig andere vestiging van waaruit – al was het maar gedeeltelijk – het beheer of besluitvorming plaatsvindt voor de Finse vastgoedinvesteringen. „A” SAS beheert de Finse beleggingen volledig vanuit Frankrijk. „A” SAS heeft BDO Oy de opdracht gegeven haar bij te staan bij de afhandeling van de Finse btw-aangelegenheden.
12. Op grond van de tuloverolaki (Finse wet inzake inkomstenbelasting) en het tussen Finland en Frankrijk gesloten belastingverdrag blijkt duidelijk dat verzoekster in beginsel in Finland belastingplichtig is voor de in Finland verworven huuropbrengsten uit het vastgoed dat zij rechtstreeks bezit en de ruimten die zij op basis van haar deelneming in de vastgoedvennootschap heeft. Aangezien een Fins beleggingsfonds een van inkomstenbelasting vrijgestelde instelling is, moet worden uitgemaakt of, in het licht van het beginsel van vrij verkeer van kapitaal

van het VWEU en de EER-Overeenkomst, de belastingvrijstelling ook [Or. 3] kan worden toegepast op met Finse beleggingsfondsen vergelijkbare niet-ingezeten fondsen. De bepalingen van de tuloverolaki zorgen enkel op basis van de lidstaat van vestiging van het beleggingsfonds voor een verschil in belastingheffing in Finland tussen een Fins en een Frans beleggingsfonds.

13. Verzoekster meent dat zij een met een Fins beleggingsfonds vergelijkbare marktdeelnemer is, die in Finland niet belastingplichtig is voor de verworven huurinkomsten en verkoopwinsten. Verzoekster vertoont kenmerken die volgens de rechtspraak van het Hof in wezen objectief vergelijkbaar zijn met die van een Fins beleggingsfonds.

In het verzoek om een prealabele beslissing gestelde vragen

14. Moet verzoekster in de in het verzoek omschreven omstandigheden worden beschouwd als een fonds dat vergelijkbaar is met een Fins beleggingsfonds in de zin van § 3 van de tuloverolaki en dat op grond van § 20 van tuloverolaki is vrijgesteld van inkomstenbelasting?
15. Is verzoekster in Finland belastingplichtig voor de in Finland verworven huuropbrengsten en de winst op de vervreemding van vastgoed en aandelen in de onroerendgoedvennootschappen?

Prealabele beslissing van 13 juni 2019 van de Verohallinto met betrekking tot de belastingjaren 2019 en 2020

16. De Verohallinto heeft in zijn prealabele beslissing met betrekking tot het jaar 2019 geoordeeld dat verzoekster in de in het verzoek omschreven omstandigheden op grond van haar wezenlijke kenmerken kan worden gelijkgesteld met een beleggingsfonds in de zin van § 3, punt 4, van de tuloverolaki en dat verzoekster op grond van § 20, eerste alinea, van de tuloverolaki kan worden beschouwd als te zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting. Verzoekster is in Finland niet belastingplichtig voor de in Finland verworven huuropbrengsten en de winst op de vervreemding van vastgoed en aandelen in de onroerendgoedvennootschappen.
17. De Verohallinto heeft in dit verband vastgesteld dat, gelet op de artikelen 49 en 63 VWEU en de daarop betrekking hebbende rechtspraak van het Hof en binnenlandse rechtspraak, op basis van de in het belastingjaar 2019 geldende belastingwetgeving, het „A” SCPI-fonds in de in het verzoek omschreven omstandigheden op grond van zijn functionele eigenschappen kan worden gelijkgesteld met een beleggingsfonds in de zin van § 3, punt 4, van de tuloverolaki. De door verzoekster in het belastingjaar 2019 in Finland verworven huuropbrengsten en de winst op de vervreemding van vastgoed en aandelen in de onroerendgoedvennootschappen zijn derhalve op grond van § 20, eerste alinea, punt 2, van de tuloverolaki vrijgesteld van belasting.

18. De Verohallinto heeft in zijn prealabele beslissing met betrekking tot het belastingjaar 2020 geoordeeld dat verzoekster in de in het verzoek omschreven omstandigheden op grond van haar wezenlijke kenmerken kan worden gelijkgesteld met een Finse instelling in de zin van § 3, punt 4, van de tuloverolaki en dat verzoekster gelet op § 20a, eerste alinea, van de tuloverolaki belastingplichtig is over de verworven inkomsten. Verzoekster is belastingplichtig over de in Finland verworven huuropbrengsten en de winst op de vervreemding van vastgoed en aandelen in de onroerendgoedvennootschappen.
19. Betreffende de prealabele beslissing met betrekking tot het belastingjaar 2020, waartegen verzoekster beroep heeft ingesteld, heeft de Verohallinto vastgesteld dat de vergelijkbaarheid van verzoekster met een ingezeten naamloze vennootschap ook blijkt uit de fondsprospectus, die in bijlage bij het verzoek gevoegd is. De winstopbrengst van het fonds wordt enkel onder de aandeelhouders verdeeld wanneer de vergadering van aandeelhouders daartoe besluit. Verzoekster [Or. 4] is een beleggingsmaatschappij met veranderlijk kapitaal, die bijgevolg niet voldoet aan de door § 20a, vierde alinea, van de tuloverolaki vereiste rechtsvorm van een bij overeenkomst geregeld gespecialiseerd fonds.
20. Derhalve vormen de door verzoekster 2020 in Finland verworven huuropbrengsten en de winst op de vervreemding van vastgoed en aandelen in de onroerendgoedvennootschappen op grond van § 10, punten 1, 6 en 10, van de tuloverolaki belastbare inkomsten in Finland.

Samenvatting van de relevante argumenten van de partijen

21. Volgens verzoekster is § 20a van de tuloverolaki in strijd met het Unierecht, omdat daarin wordt voorgeschreven dat onder gespecialiseerde fondsen uitsluitend bij overeenkomst geregelde, in de Unie gevestigde fondsen dienen te worden verstaan. Zoals uiteengezet in het verzoek om een prealabele beslissing is verzoekster in alle opzichten een marktdeelnemer die vergelijkbaar is met een Fins beleggingsfonds. Het enige verschil is dat verzoekster, zoals vereist door de Franse wet op de beleggingsfondsen, de rechtsvorm van een vennootschap heeft, terwijl volgens de sijoitusrahastolaki (Finse wet op de beleggingsfondsen) beleggingsfondsen bij overeenkomst zijn opgericht.
22. Zoals is opgemerkt in de beslissing van de Verohallinto met betrekking tot het jaar 2019, kan verzoekster op grond van haar functionele eigenschappen worden gelijkgesteld met een Fins beleggingsfonds. Daaraan wordt niet afgedaan door de omstandigheid dat de tuloverolaki is gewijzigd.
23. Volgens verzoekster vormt § 20a van de tuloverolaki verboden staatssteun aan Finse fondsen, omdat deze bij overeenkomst zijn geregeld en in aanmerking komen voor de belastingvrijstelling, terwijl niet-ingezeten fondsen in de rechtsvorm van een vennootschap of trust in Finland belastingplichtig zijn. Dit ondanks het feit dat de fondsen objectief gezien soortgelijk zijn.

24. De Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (Finse dienst voor het toezicht op de rechten van rechthebbende op belastingen) heeft aangevoerd dat het vaste rechtspraak van het Hof is dat ofschoon de directe belastingen tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren, deze niettemin verplicht zijn die bevoegdheid in overeenstemming met het recht van de Unie uit te oefenen (zie bijvoorbeeld arrest in zaak C-632/13, punt 28). Omdat er op het niveau van de Unie geen geharmoniseerde regelgeving bestaat ten aanzien van de verschillende vestigingsvormen voor collectieve belegging en de belasting op de inkomsten daarvan, hebben de lidstaten het recht om verschillende nationale voorschriften vast te stellen met betrekking tot de vestigingsvormen voor collectieve belegging en de activiteiten daarvan. Voorts mogen lidstaten de verschillende vestigingsvormen voor collectieve belegging verschillend belasten. Verzoekster voldoet niet aan de in § 20a, vierde alinea, van de tuloverolaki gestelde voorwaarden voor belastingvrijstelling voor bij overeenkomst geregelde, gespecialiseerde beleggingsfondsen.

Nationale bepalingen en de voorbereidende stukken van de wet

Op belastingjaar 2020 van toepassing zijnde nationale bepalingen

25. Volgens § 3, punt 4, van de tuloverolaki (zoals gewijzigd bij wet 528/2019) wordt voor de toepassing van de wet onder de term „instelling” onder andere verstaan naamloze vennootschappen, beleggingsfondsen en gespecialiseerde beleggingsfondsen. [Or. 5]
26. Volgens § 9, eerste alinea, punt 2, van de tuloverolaki is inkomstenbelasting verschuldigd door elke natuurlijke persoon die tijdens het belastingjaar niet in Finland woonachtig was en elke buitenlandse rechtspersoon, voor de in Finland verworven inkomsten (beperkte belastingplicht).
27. Volgens § 10, punt 1, van de tuloverolaki omvatten in Finland verworven inkomsten onder meer opbrengsten uit in Finland gelegen onroerend goed of opbrengsten uit ruimten die in bezit zijn op grond van aandelen in een Finse huisvestingsmaatschappij of andere naamloze vennootschap of lidmaatschap van een woningcoöperatie of andere coöperatie.
28. Volgens § 10, punt 6, van de tuloverolaki omvatten in Finland verworven inkomsten onder meer dividenden, overschotten van een coöperatie en andere daarmee vergelijkbare inkomsten die zijn ontvangen van Finse naamloze vennootschappen, coöperaties of elke andere instelling, alsmede belangen in de resultaten van Finse groepen van ondernemingen.
29. Volgens § 10, punt 10, van de tuloverolaki omvatten in Finland verworven inkomsten onder meer winsten op de vervreemding van in Finland gelegen onroerend goed of aandelen of bewijzen van deelgerechtigheid in een Finse huisvestingsmaatschappij, andere naamloze vennootschap of coöperatie, waarvan

meer dan vijftig procent van de activa bestaat uit een of meer in Finland gelegen onroerende goederen.

30. Volgens § 20a, eerste alinea, van de tuloverolaki (zoals gewijzigd bij wet 528/2019), die begin 2020 in werking is getreden, zijn beleggingsfondsen in de zin van § 2, eerste alinea, punt 2, van hoofdstuk 1 van de sijoitusrahastolaki (213/2019) of niet-ingezeten soortgelijke bij overeenkomst geregelde open-end fondsen, met ten minste dertig houders van bewijzen van deelgerechtigdheid, vrijgesteld van inkomstenbelasting.
31. Volgens § 20a, tweede alinea, van de tuloverolaki is het bepaalde in de eerste alinea betreffende de belastingvrijstelling voor beleggingsfondsen, ook van toepassing op gespecialiseerde beleggingsfondsen in de zin van § 1, tweede alinea, van hoofdstuk 2 van de vaihtoehatorahastojen hoitajista annettu laki (Finse wet inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen; 162/2014) of soortgelijke niet-ingezeten bij overeenkomst geregelde gespecialiseerde beleggingsfondsen, indien de fondsen van het open-end-type zijn en ten minste dertig houders van bewijzen van deelgerechtigdheid hebben.
32. § 20a, vierde alinea, van de tuloverolaki stelt als voorwaarde voor belastingvrijstelling van een gespecialiseerd beleggingsfonds in de zin van § 1, tweede alinea, van hoofdstuk 2 van de vaihtoehatorahastojen hoitajista annettu laki of een soortgelijk niet-ingezeten bij overeenkomst geregeld gespecialiseerd beleggingsfonds dat zijn activa hoofdzakelijk op de wijze bedoeld in § 4, van hoofdstuk 16a van genoemde wet belegt in vastgoed en waardepapieren met betrekking tot vastgoed, dat het jaarlijks aan zijn houders van bewijzen van deelgerechtigdheid ten minste drie vierde van zijn winst van het boekjaar uitkeert, afgezien van latente meerwaarden.
33. § 20a, zevende alinea, van de tuloverolaki bepaalt dat wanneer een beleggingsfonds of gespecialiseerd beleggingsfonds een of meerdere beleggingscompartimenten omvat, het bepaalde betreffende een beleggingsfonds of gespecialiseerd beleggingsfonds op het beleggingscompartiment van toepassing is.

Voorbereidende stukken van § 20a van de tuloverolaki

34. Ontwerp (HE 304/2018 vp) van de regering behandelt de nadere invulling van de wetgeving betreffende de voorwaarden voor belastingvrijstelling van beleggingsfondsen en gespecialiseerde beleggingsfondsen. Deze belastingvrijstelling is later neergelegd in § 20a van de tuloverolaki (zoals gewijzigd bij wet 528/2019). **[Or. 6]**
35. In punt 2.3.2 van het ontwerp van de regering is aangegeven dat vóór de uitvaardiging van deze wet in de tuloverolaki of de lähdeverolaki (Finse wet op de bronbelasting) niets was geregeld omtrent de fiscale behandeling van niet-ingezeten beleggingsfondsen. Bij de fiscale behandeling werd per geval een

beslissing genomen door het EU-beginsel van vrij verkeer van kapitaal uit te leggen en te duiden welke elementen in aanmerking moeten worden genomen om niet-ingezeten en ingezeten marktdeelnemers gelijk te stellen. De fiscale behandeling van beleggingsfondsen was op nationaal niveau erg beknopt geregeld, hetgeen ertoe kan hebben bijgedragen dat buitenlandse fondsen in zeer ruime mate werden gelijkgesteld met binnenlandse beleggingsfondsen. Uit de Unierechtspraak lijkt opgemaakt te kunnen worden dat een verschil in fiscale behandeling uitsluitend wordt beoordeeld aan de hand van in de nationale belastingwetgeving neergelegde onderscheidingscriteria, waardoor bijvoorbeeld de in de nationale wetgeving inzake beleggingsfondsen opgenomen kenmerken van beleggingsfondsen of gespecialiseerde beleggingsfondsen niet relevant zouden zijn voor de beoordeling van de vergelijkbaarheid. Uit de nationale rechtspraak en de rechtspraak van het Hof blijkt echter niet duidelijk welke elementen in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de vergelijkbaarheid. Uit de rechtspraak van het Hof lijkt niettemin te kunnen worden afgeleid dat kleine verschillen in rechtsvorm of verschillen in fiscale behandeling in de staat van vestiging van het buitenlandse beleggingsfonds niet volstaan voor het maken van een objectief onderscheid bij de beoordeling van de vergelijkbaarheid. In de rechtspraak is met name belang gehecht aan de fiscale behandeling op het niveau van beleggingsfondsen en niet op dat van beleggers.

36. In punt 3.2 is aangegeven dat wordt getracht te voorzien in aanpassingen in de belastingwetgeving die noodzakelijk zijn als gevolg van het voorstel voor de wijziging van de wetgeving inzake beleggingsfondsen. Het voorstel heeft ook tot doel om de situaties te verhelderen waarin niet-ingezeten fondsen fiscaal kunnen worden gelijkgesteld met een Fins van belasting vrijgesteld beleggingsfonds of gespecialiseerd fonds, om op die manier de voorspelbaarheid en rechtszekerheid op belastinggebied te bevorderen alsmede de administratieve lasten te verminderen.
37. De geldende tuloverolaki bevat geen definitie van de term „beleggingsfonds”, wat ertoe heeft geleid dat de criteria voor gelijkstelling werden vastgesteld in de belastingpraktijk en de rechtspraak. De huidige binnenlandse belastingregeling is tamelijk algemeen van aard, waardoor niet-ingezeten fondsen gemakkelijk worden gelijkgesteld met Finse beleggingsfondsen. Finse beleggingsfondsen of gespecialiseerde beleggingsfondsen krijgen niet altijd een dergelijke behandeling in het buitenland of zij worden onderworpen aan strengere regelgeving dan buitenlandse fondsen, wat uit het oogpunt van concurrentievervalsing als problematisch kan worden beschouwd. Het ontwerp heeft in dat verband tot doel ingezeten en niet-ingezeten fondsen op gelijke voet te plaatsen.
38. De Finse belastingheffing heeft als algemeen uitgangspunt dat de fiscale behandeling wordt bepaald door de rechtsvorm van het beleggingsinstrument. Met het voorstel wordt niet beoogd dit uitgangspunt te wijzigen. Finse beleggingsfondsen en gespecialiseerde fondsen zijn bij overeenkomst geregeld en het doel van het voorstel is om de belastingregelgeving uitsluitend ten aanzien van

bij overeenkomst opgerichte ingezeten en niet-ingezeten fondsen nader uit te werken.

39. In punt 3.3 is aangegeven dat de bepaling niet tot doel heeft af te wijken van het algemene uitgangspunt van de Finse belastingheffing dat de rechtsvorm bepalend is voor de fiscale behandeling. Het is geenszins de bedoeling de toepassing van de belastingvrijstellingsbepaling uit te breiden naar niet-ingezeten instellingen voor collectieve belegging [Or. 7] in een andere rechtsvorm. Er wordt derhalve niet voorgesteld de bepaling toe te passen op instellingen voor collectieve belegging in een andere vorm dan die welke bij overeenkomst zijn geregeld en waarvoor is voldaan aan de voorwaarden.
40. Gelet op het beginsel van vrij verkeer van kapitaal mogen ingezeten en niet-ingezeten beleggingsfondsen fiscaal niet verschillend worden behandeld. In een situatie die vergelijkbaar is met die van een ingezeten fonds dat is vrijgesteld van belasting, zou er evenmin bronbelasting mogen worden geheven op dividend dat aan een niet-ingezeten fonds werd uitgekeerd. Gelet op de ruimte voor verschillende interpretaties wat betreft de vergelijkbaarheid van situaties en de daaruit voortvloeiende administratieve lasten, moet de belastingregeling voor beleggingsfondsen nader worden uitgewerkt. Dit zal verduidelijken in welke omstandigheden een niet-ingezeten fonds kan worden gelijkgesteld met een Fins beleggingsfonds of gespecialiseerd fonds. Verzoeken om teruggaaf van bronbelasting hebben ook belang vanuit fiscaal oogpunt.
41. In Finland is de belastingheffing gebaseerd op de rechtsvorm van het beleggingsinstrument. Finse beleggingsfondsen zijn bij overeenkomst geregeld en hebben geen eigen rechtspersoonlijkheid, maar zijn een vermogensmassa, waarvan de belastingvrijstelling specifiek is geregeld. Niet-ingezeten beleggingsfondsen kunnen met name op grond van hun rechtsvorm fiscaal worden gelijkgesteld met Finse naamloze vennootschappen.
42. In het verslag VaVM 34/2018 van de Valtiovarainvaliokunta (commissie financiën) staat onder meer dat de commissie heeft geconstateerd dat het voorstel geen rekening houdt met niet-ingezeten beleggingsmaatschappijen of trustfondsen in de zin van de ICBE-richtlijn [(richtlijn 2009/65)]. De belastingvrijstelling is beperkt tot bij overeenkomst geregelde beleggingsfondsen en gespecialiseerde fondsen, omdat in Finland opgerichte fondsen enkel bij overeenkomst geregeld kunnen zijn. Bijgevolg blijft er in het licht van het Unierecht ten aanzien van de fiscale behandeling van beleggingsmaatschappijen en trustfondsen nog steeds ruimte voor interpretatie.
43. De commissie was echter van mening dat het voorstel van de regering ook vanuit dat oogpunt in orde was, aangezien met de voorgestelde wijzigingen kan worden aangenomen dat de Finse belastingwetgeving voldoet aan de tot dusver in de rechtspraak van het Hof gestelde voorwaarden voor de fiscale behandeling van met Finse beleggingsfondsen en gespecialiseerde fondsen gelijk te stellen niet-

ingezeten fondsen. Daarnaast is het van belang dat de Finse belastinggrondslag in grensoverschrijdende situaties niet onnodig wordt uitgehoud.

Relevante wetgeving van de Unie

Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

44. Volgens artikel 49, eerste alinea, VWEU zijn in het kader van de volgende bepalingen beperkingen van de vrijheid van vestiging voor onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verboden. Dit verbod heeft eveneens betrekking op beperkingen betreffende de oprichting van agentschappen, filialen of dochterondernemingen door de onderdanen van een lidstaat die op het grondgebied van een lidstaat zijn gevestigd.
45. Volgens artikel 63, lid 1, VWEU zijn in het kader van de bepalingen van dit hoofdstuk alle beperkingen van het kapitaalverkeer tussen lidstaten onderling en tussen lidstaten en derde landen verboden. **[Or. 8]**
46. Volgens artikel 65, lid 1, onder a), VWEU doet het bepaalde in artikel 63 niets af aan het recht van de lidstaten de ter zake dienende bepalingen van hun belastingwetgeving toe te passen die onderscheid maken tussen belastingplichtigen die niet in dezelfde situatie verkeren met betrekking tot hun vestigingsplaats of de plaats waar hun kapitaal is belegd.
47. Volgens artikel 65, lid 3, VWEU mogen de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen en procedures geen middel tot willekeurige discriminatie vormen, noch een verkapte beperking van het vrije kapitaalverkeer en betalingsverkeer als omschreven in artikel 63.

Rechtspraak van het Hof

48. In het arrest *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy* (C-303/07) boog het Hof zich over de vrijheid van vestiging op grond van artikel 43 EG (thans artikel 49 VWEU). De verwijzende rechter wenste met zijn vraag te vernemen of de artikelen 43 en 48 EG alsmede de artikelen 56 en 58 EG aldus moeten worden uitgelegd dat voor de concretisering van de daarin vastgelegde fundamentele vrijheden, een naamloze vennootschap of een beleggingsfonds naar Fins recht en een SICAV naar Luxemburgs recht vergelijkbaar moeten worden geacht, ondanks dat het Finse recht geen vennootschapsvorm kent die volstrekt overeenstemt met een SICAV, die een vennootschap is naar Luxemburgs recht en niet staat vermeld op de lijst van vennootschappen bedoeld in artikel 2, onder a), van richtlijn 90/435 – met welke richtlijn de in casu toepasselijke Finse bronbelastingregeling in overeenstemming is –, en ondanks dat de SICAV op grond van de nationale belastingwetgeving van het Groothertogdom Luxemburg is vrijgesteld van inkomstenbelasting. Staan derhalve de genoemde bepalingen van het EG-Verdrag eraan in de weg dat de in het Groothertogdom Luxemburg gevestigde SICAV-

vennootschap als dividendgerechtigde niet in Finland is vrijgesteld van de bronbelasting op dividenden?

49. Het Hof stelde in punt 50 van bovengenoemd arrest dat in de eerste plaats de omstandigheid dat het Finse recht geen vennootschappen kent met dezelfde rechtsvorm als een SICAV naar Luxemburgs recht, op zich geen verschillende behandeling kan rechtvaardigen, aangezien dit de vrijheid van vestiging volledig zou uithollen, gelet op het feit dat het vennootschapsrecht van de lidstaten niet volledig is geharmoniseerd op communautair niveau.
50. In punt 55 van het arrest oordeelde het Hof dat in deze omstandigheden de door de Finse en de Italiaanse regering genoemde verschillen tussen een SICAV naar Luxemburgs recht en een naamloze vennootschap naar Fins recht niet volstaan om een objectief onderscheid te kunnen maken op het gebied van de vrijstelling van de uitgekeerde dividenden van bronbelasting. Bijgevolg hoeft niet meer te worden onderzocht in hoeverre de volgens deze regeringen bestaande verschillen tussen een SICAV naar Luxemburgs recht en een Fins investeringsfonds een objectief verschil tussen de situaties kunnen uitmaken.
51. In punt 56 van dit arrest verklaarde het Hof verder dat hieruit volgt dat de verschillende behandeling van niet-ingezeten SICAV's en ingezeten naamloze vennootschappen [Or. 9], die niet respectievelijk wel zijn vrijgesteld van bronbelasting op de dividenden die hun door ingezeten vennootschappen zijn uitgekeerd, een beperking van de vrijheid van vestiging vormt die in beginsel door de artikelen 43 en 48 EG verboden is.
52. In zowel het arrest Santander Asset Management (C-338/11–C-347/11), betreffende de Franse bronbelasting, als het arrest Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company (C-190/12), betreffende de Poolse bronbelasting, oordeelde het Hof dat de bronheffing over dividenden door de bronstaat in strijd was met artikel 63 VWEU, aangezien niet-ingezeten beleggingsfondsen die zich objectief in een vergelijkbare situatie bevinden fiscaal ongunstiger werden behandeld dan ingezeten beleggingsfondsen.
53. In het arrest Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17), betreffende de teruggaaf van Nederlandse dividendbelasting oordeelde het Hof in punt 55 van het arrest dat een nationale wettelijke regeling die zonder onderscheid geldt voor ingezeten en niet-ingezeten marktdeelnemers evenwel een beperking van het vrije verkeer van kapitaal kan inhouden. Uit de rechtspraak van het Hof volgt immers dat zelfs een op objectieve criteria berustend onderscheid grensoverschrijdende situaties de facto kan benadelen. Het Hof voegde in punt 56 daaraan toe dat dat het geval is wanneer een belastingvoordeel op grond van een nationale wettelijke regeling die zonder onderscheid geldt voor ingezeten marktdeelnemers en niet-ingezeten marktdeelnemers, uitsluitend wordt toegekend in situaties waarin een marktdeelnemer voldoet aan voorwaarden of verplichtingen die per definitie of de facto eigen zijn aan de nationale markt waardoor alleen op de nationale markt aanwezige marktdeelnemers aan die voorwaarden of verplichtingen kunnen

voldoen en de vergelijkbare niet-ingezeten marktdeelnemers daaraan over het algemeen niet voldoen.

54. Volgens de hallinto-oikeus kan in de aangehaalde noch in andere arresten van het Hof een rechtstreeks antwoord op de in onderhavige zaak gerezen vraag worden gevonden.

Noodzaak van een verzoek om een prejudiciële beslissing

55. De hallinto-oikeus dient uit te maken of verzoekster in het belastingjaar 2020 fiscaal moet worden gelijkgesteld met Finse beleggingsfondsen die zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting, waardoor zij niet belastingplichtig is voor de in Finland verworven huuropbrengsten en vermogenswinsten, of dat verzoekster in Finland bronbelasting moet afdragen over deze inkomsten.
56. Verzoekster, die volgens de prealabele beslissing van de Verohallinto voor het belastingjaar 2019 fiscaal kan worden gelijkgesteld met een Fins van inkomstenbelasting vrijgesteld beleggingsfonds, kan op grond van § 20a van de tuloverolaki, dat begin 2020 in werking is getreden, niet worden beschouwd als een van inkomstenbelasting vrijgesteld beleggingsfonds en dus moet zij bronbelasting afdragen over de in Finland verworven inkomsten.
57. In deze zaak dient te worden uitgelegd of het bepaalde in § 20a van de tuloverolaki in strijd is met de artikelen 49, 63 en 65 VWEU, omdat volgens deze wettelijke bepaling uitsluitend bij overeenkomst geregelde niet-ingezeten open-end beleggingsfondsen worden gelijkgesteld met een van inkomstenbelasting vrijgesteld Fins beleggingsfonds, waardoor bijvoorbeeld een beleggingsfonds in de vorm van een vennootschap als verzoekster [Or. 10] na de wetwijziging niet meer kan worden gelijkgesteld met een Fins van inkomstenbelasting vrijgesteld beleggingsfonds. Volgens de Finse wetgeving inzake beleggingsfondsen kunnen beleggingsfondsen uitsluitend bij overeenkomst worden opgericht.
58. Bij de hallinto-oikeus is geen prejudiciële beslissing van het Hof bekend omtrent de uitlegging van de artikelen 49, 63 en 65 VWEU ten aanzien van de hierboven beschreven vraag.
59. „A” SCPI en de Veronsaajien oikeudenvalvontayksikö zijn in de gelegenheid gesteld om hun standpunt kenbaar te maken met betrekking tot het verzoek aan het Hof om een prejudiciële beslissing.

Tussenvonnissen van de hallinto-oikeus over het verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

60. De Helsingin hallinto-oikeus (bestuursrechter Helsinki, Finland) heeft besloten de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof krachtens artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 49,

63 en 65 VWEU. Het verzoek om een prejudiciële beslissing is noodzakelijk voor het beslechten van de bij de Helsingin hallinto-oikeus aanhangige zaak.

Prejudiciële vraag

Dienen de artikelen 49, 63 en 65 VWEU aldus te worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling volgens welke uitsluitend bij overeenkomst geregelde niet-ingezeten open-end beleggingsfondsen kunnen worden gelijkgesteld met een Fins van inkomstenbelasting vrijgesteld beleggingsfonds, waardoor niet-ingezeten beleggingsfondsen die, gelet op hun rechtsvorm, niet bij overeenkomst zijn geregeld, in Finland onderworpen zijn aan bronbelasting, ook al is er geen ander belangrijk objectief verschil tussen de situatie van deze fondsen en die van de Finse beleggingsfondsen?

Na ontvangst van de prejudiciële beslissing van het Hof zal de hallinto-oikeus in deze zaak een definitieve beslissing nemen.

Rechtsmiddel

Volgens § 108 van de oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (Finse wet administratieve procesvoering) staat tegen dit vonnis geen afzonderlijk hoger beroep open. [Or. 11]

[OMISSIS] [Or. 12] [OMISSIS]

WERKDOCUMENT